

Trùng Dương Tiểu Hội AHCC Khóa 1955-1958

Nhất Có Tạp Ghi

Trùng Dương Tiểu Hội. Lối ba tuần trước ngày Đại Hội Công Chánh (7/13/07) trên du thuyền đi Mỹ Tây Cơ thì chúng tôi nhận được vé lên du thuyền cùng danh sách các AHCC và gia đình tham dự tổng cộng là 81 người. Các AH tham dự không quá 20 người gồm có như sau:

- Các Tiểu Bang khác: 3 AH
- Nam Cali: 5AH
- Bắc Cali: 11 AH với khóa AHCC 1955-58 chiếm đa số 9 AH như sau: Lê Ngọc Diệp (LND). Hà Thúc Giảng (HTG). Lê Mộng Hùng (LMH). Hồ Đăng Lễ (HDL). Trần Bá Quyên (TBQ). Trần Hữu Tất (THT). Tôn Thất Thiệu (TTT). Nguyễn Đăng Thịnh (NĐT). Lê Trọng Bửu (LTB).
- Các AH khác khóa như sau: Khuu Tòng Giang (KTG), Trần Hùng (TH), Trần Bất Nhụng (TBN) với gia đình tổng cộng 18 người.

Điểm tiếp danh sách nhưng không thấy đồng nghiệp, đồng khóa, bè bạn, cố nhân Nam Cali đâu cả. Cũng hơi buồn nhưng làm sao được. Chúng tôi cũng xin cảm tạ ban Tổ Chức nhất là anh chị Lý Đãi đã phong bao chúng tôi 27 đô để nộp thuế cho Casino và 9 đô để ăn phở trên đường về và anh KTG đã gửi cho chúng tôi những tin tức mới nhất về Đại Hội Du Thuyền. Tuy ĐHCC không thành nhưng chúng tôi cũng rất mừng đã có dịp để *Trùng Dương Tiểu Hội AHCC khóa 1955-1958.*

Đường Lên Thiên Đàng. Thiên Đàng đây không phải là miền vĩnh cửu, miền cực lạc mà là tên của du thuyền Paradise (Thiên Đàng), du thuyền mà chúng tôi sẽ ăn ở liên tiếp 4 ngày, 3 đêm. Chúng tôi xuống Santa Ana trước một ngày để vừa tá túc vừa thăm anh chị Nguyễn Quang Chuyên.

Đi sớm một ngày để tránh thứ sáu 13, có kiêng có lành theo các cụ nói. Ngày hôm sau, mặc dù đã chuẩn bị đầy đủ bản đồ chỉ dẫn của Yahoo và Google nhưng khi tới gần du thuyền cũng bị lạc mất 5, 7 phút. Mai này nếu có đi đâu xa, chúng ta nên mua một Con Ma Xó GPS để chỉ đường cho chắc ăn (xin xem bài Con Ma Xó trong LTCC88).

Kiểm soát an ninh hải quan cũng như phi trường, hành khách lên tàu phải trình vé lên tàu, thẻ căn cước hoặc giấy thông hành. Hành lý cũng phải chạy qua máy rọi quang tuyến. Điều khác biệt duy nhất là mỗi hành khách được cấp một thẻ “Sail and Sign” tạm dịch là thẻ “lướt sóng, tiêu tiền và ký biên nhận”. Thẻ này cũng là thẻ căn cước để lên tàu xuống tàu, chìa khóa phòng, thẻ tín dụng và thẻ ghi số bàn ăn buổi tối. Tuy hành khách rất đông nhưng quầy kiểm soát và nhân viên hải quan cũng nhiều nên trong vòng một giờ đồng hồ chúng tôi cũng lên tới phòng.

Du Thuyền Thiên Đàng. Thiên Đàng đây như một thành phố nhỏ, nổi giữa biển cả, với một thủy thủ đoàn 920 người để phục vụ cho 2052 hành khách.

Là một thành phố nhỏ nên cái gì cũng có : phòng thẻ đục, tắm hơi, đấm bóp, thẩm mỹ viện, mua sắm nữ trang, nước hoa, rượu mạnh

thì vào cửa hàng miễn thuế, mua sắm đồ biếu bè bạn, bà con thì có cửa hàng “10 đô”, bóp, khăn quàng, nữ trang... cái gì cũng 10 đô, tha hồ mà chọn; hồ bơi, bể tắm; quán rượu, quán cà phê, nhảy đầm; xem show, đặt bánh sinh nhật, tặng hoa hồng cho bồ nhí nếu có. Tóm tắt lại là muốn gì có nấy chỉ việc đưa thẻ rồi ký biên nhận là xong. Sau đây là vài ba tiết mục rất được các AH thưởng thức:

Thẻ Dục Thể Thao. Mới tờ mờ sáng lên sân thượng đã thấy đủ mặt bá quan, té ra ai nấy về già đều lo cho sức khỏe cả. Hỏi ra mới biết là: LTB vừa đi bộ vừa thiền; LND vừa đi bộ vừa đi gym; HDL vừa đi bộ vừa tập Dịch Cân Kinh, NĐT vừa đi bộ vừa đánh tennis vào cuối tuần; THT vừa đi bộ, vừa đi gym, vừa tập Càn Khôn Thập Linh; TTT vừa đi bộ vừa tập Khí Công; TBQ đi bộ; HTG đi bộ; LMH vừa đi bộ vừa tập Tai Chi Chih gồm có 20 thế đã được trình chiếu nhiều lần trên đài PBS, vừa nhẹ nhàng vừa có thể thở đủ bốn thì, rất phù hợp với đàn bà và người lớn tuổi.

Du thuyền Paradise và tác giả

Sòng Bài. Với đầy đủ môn chơi như Las Vegas và Reno, nơi này được các AH và phu nhân thăm viếng đều đều. Các bà thì kéo máy còn các ông thì Black Jack. Nghe nói phu nhân một AH cao niên đã thắng trên 1000 đô khi kéo máy. Còn chúng tôi TBN, TBQ, HDL và LMH thì có mặt thường xuyên nơi bàn blackjack. LMH đổ bạc đen tình, ra quân 3 lần thắng 2. Một AH thường xuyên nộp thuế cho Casino được LMH an ủi là “đen bạc thì đỏ tình vui biết

mấy, moa muốn cũng không được”. Nhưng mà trên du thuyền làm sao mà đỏ tình đây! Có một điều đáng buồn là uống rượu tại đây phải trả tiền chứ không free như ở Las Vegas hoặc Reno. 1 shot Cognac 8.25 đô.

Ấm Thực. Đứng hàng đầu trong tứ khoái nên không thể bỏ qua được. Khóa chúng tôi thường họp mặt tại Paris Restaurant để ăn sáng và ăn trưa. Tuy vẫn thường gặp nhau nhưng mỗi lần chỉ đôi ba tiếng, đây là lần đầu tiên mà chúng tôi và các bà xã gặp nhau liên tục 3 ngày tha hồ mà tỉ tê, hàn huyên, đấu láo và thưởng thức các món ăn. Ăn theo kiểu buffet nên ai thích gì thì cứ việc đứng dậy đi một vòng vừa nhìn vừa lựa. Thức ăn rất phong phú được các đầu bếp thượng thặng của Anh Quốc tuyển chọn từ các nước như Ý Pháp, Trung Hoa, Nhật Bản, Thái Lan, Ấn Độ... Còn ăn tối thì rất thịnh soạn và lịch sự có cả tiếp viên và hầu bàn. Khai vị có tới 7, 8 món: tôm, cá, vịt, súp nóng, súp lạnh, salad. Món ăn chính thay đổi hàng ngày: thịt bò đủ kiểu, cá đủ kiểu, tôm thường, tôm hùm, thậm chí có cả cơm cà ri nữa, có lẽ do đầu bếp Ấn Độ nấu nên ăn rất ngon miệng. Nghe nói mỗi bữa ăn như vậy trị giá là 50 đô, chắc cũng không ngoa. Trên tàu không có cân nên ai nấy đều ăn uống thả giàn.

Tìm về tổ ấm. Sáng thứ tư chúng tôi ăn uống qua loa để lên bờ cho sớm. Giờ này nếu có một tô phở bánh tươi, gầu dòn, vè dầy, tái để riêng, hành trần nước gầy (nước trong) thì ngon biết mấy. Tuy này hẹn nhau ai lên trước thì chờ nhau ở bùng binh trước cửa garage để chụp tấm hình chót trước khi ra về. Hỏi mấy bà có thích thú về chuyện đi chơi này không mà sao mặt mày tư lự vậy thì được các bà trả lời “Vui thì vui lắm, lên Thiên Đàng làm sao mà không vui cho được. Ba ngày qua chẳng phải làm gì cả: không đi chợ, không nấu ăn, không rửa chén, không giặt đồ, không ủi đồ, không trông cháu... Nhưng chỉ ngày mai thôi, tất cả cái Không ở trên lại trở thành Có mất rồi, làm sao mà không buồn cho được.” Còn các ông thì sao? Zui lắm, zui lắm, nhất là 3 ngày không phải nghe các bà kêu “Honey ơi, ‘đu’ hộ em cái này, ‘đu’ hộ em cái kia. Hẹn ngày *Tái Ngộ*.”

Ghi chú: Trong những kỳ xuôi Nam trước đây các bà vẫn cho chúng tôi ra đi độc thân tạm

thời vài ba ngày nên tôi lấy bút hiệu là Nhất Độc còn kỳ này các bà có đi theo nên bút hiệu được đổi sang là Nhất Có.

Từ trái qua phải: Trần Hữu Tấn, Tôn Thất Thiệu, Trần Bá Quyên, Hồ Đăng Lễ, Lê Ngọc Diệp, Lê Mộng Hùng, Lê Trọng Bửu.

Thơ Lê Công Minh

AHCC 1965 HỒ VUI TRÊN TÀU

(Carnival Cruise June 14, 2001)

MÙA THU KHÔNG TRĂNG 1

*Mùa giữa thu sao tức tuổi mưa
Thiếu trăng lạnh buốt cả quê nhà
Trời xao xác gió không màu nắng
Đất nã nùng mưa vắng sắc hoa
Đừng tưởng phong sương nhàu tóc trắng
Mà đem lời vũ khứt Trăng ngà
Đêm nay cho dân không về được
Trăng vẫn muôn đời Trăng chúng ta*

*Sống vui, phải nhớ ơn TRỜI
Thoát tay cộng sản, sống đời tự do
Biển xanh, gió mát ai cho
Thân tâm an lạc, hát hò thật vui
Nhớ ngày vượt biển, đi chui
Nhớ ngày sóng gió dập vùi thuyền con
Nhớ ngày đói khát, mới mòn...
Thiên ân cứu độ, nay còn khắc sâu*

AHCC khoá 1965
họp mặt kỷ niệm 40 năm ra trường
Vũ Quý Hảo